

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor slovenskega učiteljskega društva.

V Ljubljani 11. septembra.

S posebnim veseljem udeležujemo se vsakoletnih zborov učiteljskega društva, ker se vsakokrat zbrani stebri narodnih učiteljev, ki tudi za najhujšega vladnega nemškega pritiska neso zatajevali svojega narodnega mišljenja. Bilo jih je malo, a bili so ljudi, ko so še zborovali pod predsedstvom neustrašenega g. Govekarja v katoliškega društva tesnih prostorih v Abačičevji hiši in redkokdaj jih je bilo nad dvajset.

Tudi letos ni bila udeležba tolika, kakor bi bili pri današnji probujenosti želeli, vendar smo z vspehom zadovoljni, kajti bilo je zbranih nad 60 učiteljev iz raznih krajev Kranjske, Štajerske in Hrvaške.

Česar v prejšnjih letih nismo opazovali, je bilo to, da je bilo navzočih tudi nekoliko c. kr. okrajnih šolskih nadzornikov, namreč g. prof. Senekovič, vodja meščanske šole v Krškem g. Lapajne in mestni učitelj g. Žumer.

Predsednik g. And. Praprotnik prične zborovanje s sledečim govorom:

Slavni zbor! Vrlji sotrudniki! Odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ je v dan 4. t. m. današnji dan odločil za redni občni zbor temu društvu, katero je letos doživelo že svoje šestnajsto leto. Velečestiti deležniki in mili sotrudniki, ki ste od blizu in daleč prišli k tej, rekel bi, domači skupščini, vzprejmite pred vsem presrčen pozdrav moj in vsega odbora.

Kakor druga leta, se je tudi letos društveni odbor po svoji moči trudil, da bi društvo vestno izvrševalo svojo lepo namero: „duševno podpirati slovensko ljudsko šolstvo“. Ako ravno se „Slovensko učiteljsko društvo“ ne sme baviti s politiko (in da molčimo o lojalnosti naših nemških tovarišev pri letošnjem učiteljskem shodu v Opavi, se je vendar vselej zanimalo za to, da narodna ravnopravnost tudi v naši ljudski šoli in v naših izobraževalnicah za učitelje in učiteljice postane resnica. Vseled tega je odbor po sklepu zadnjega občnega zbora, pred vsem po primernem potu (to je pri enketi za popraviljanje in uredovanje učnih načrtov) na to delal, da se učni načrti in učni navodi z ozirom na novejšo postavbo in ministerijalne naredbe, ter oziraje se na vsak-

danje potrebe v naših ljudskih šolah, primerno uredi in uravnajo. Vrh tega je odbor v seji dne 5. junija l. l. vsprejel predlog: „Slovensko učiteljsko društvo“ pritrjuje sklepom uradne konference mestnega učiteljstva v Ljubljani v dan 29. maja t. l. o nasvetih za preuredbo učnega črteža v peterorazrednih ljudskih šolah in o nasvetu, da naj se drugi deželni jezik (pri nas nemški) začenja poučevati še le tretje šolsko leto.

Tem sklopom uradne konference Ljubljanskega učiteljstva je „Slovensko učiteljsko društvo“ veselo pritrjevalo zato, ker je ta načrt na podlagi vseh pedagogičskih pravil imelo že davno v svojem programu, ki se pa žal, do danes ni mogel izvrševati največ za to, (odkritosrčno povemo), ker so bili mestni učitelji (to je predsednik in odborniki „Slovenskega učiteljskega društva“) podložni mestnemu odboru, kateri ni kaj rad slišal o slovenskem jeziku v ljudski šoli.

Ko bi bile našemu društvu denarne razmere bolj ugodne, bi pred vsem drugim podpiralo tudi literarno naše šolsko polje, ter bi po lepem vzgledu vrlega „hrvaškega pedagogičsko-knjževnega zbora“ izdajalo pedagogičske in druge knjige za našo nekako zaostalo šolstvo in učiteljstvo.

Zatorej naj vsak domoljubni učitelj in šolski prijatelj raz krtuje „Slovenskemu učiteljskemu društvu“ svoj skromni donesek.

Nemila smrt nam je to leto vzela nekdanjega vzvišenega podpornega uda milostnega g. dra. Janeza Zlatousto Pogačarja, knezoškofa Ljubljanskega. Ohranimo mu blag spomin.

Ker bodeta g. tajnik in blagajnik o društvenih zadevah obširneje poročala, mi je le dolžnost izreči vsem tistim zahvalo, kateri naše društvo podpirajo na ta ali oni način. Da bode naše društvo bolj in bolj napredovalo in izvrševalo svojo namero, ne more pogrešati podpore in pripomoči bližnjih in daljnih rodoljubov. Zatorej vsem prisrčna zahvala! (Občno odobravanje.) (Dalje prih.)

Delovanje deželnega odbora kranjskega.

(Dalje.)

(Pogajanje mesta Tržaškega za privoljenje za napeljavo vode iz Bistriškega potoka in iz reke „Reka“.)

Mestni magistrat Tržaški je zaradi preskrbovanja mesta s potrebno pitno in drugo vporabljujo

vodo z vlogo dne 27. avgusta l. 1883 stavil prošnjo na c. kr. okrajno glavarstvo v Postojini, da bi mu dalo privoljenje (koncesijo), da si sme vsak dan zajeti 12 000 kub. metrov vode iz potoka Bistrica in 28.000 kub. metrov vsak dan iz reke „Reka.“

Bistriška voda bi se odtekala od izvirka Bistrice do Škocijana na Primorskem tikoma državne, oziroma Reške okrajne ceste v dva metra globoko, v zemljo položenih ceveh skozi občine Bistrica, Trnovo, Topole, Merečje, Rateževo brdo, Kilovče, Nadanje Selo, Starašica, Košana, Vovče, Gorenji Vrem, Britof, Famlje, Škoflje in Naklo; voda iz Reke pa bi se zajela pri Vremu ter bi poleg stare struge tekla do Škocijana deloma v odprtem, deloma v pokritem vodotoku.

Ta dva vodovoda napeljala bi se od Škocijana v podzemeljskem 1³/₄ milje dolgem kanalu v Trst, za katero podjetje ima mesto Trst vže potrebno dovoljenje.

C. kr. okrajno glavarstvo v Postojini je, reševaje to vlogo v dogovoru s c. k. okrajnim glavarstvom v Sežani, dotične komisijske obravnave razpisalo na 5. dan meseca junija l. 1884 in na prihodnje dni v Bistrici. Pri tej obravnavi se je imelo poizvedovati, razpravljati in pogajati o principijelnem dovoljenju one želje, oziraje se na krajne in deželne potrebe, potem o obsegu in načinu izpeljave odškodovanja in razlastitve, eventualno o zemljiškem odkupu in o služnostnih naročilih.

K tem poizvedovanjem in obravnavam bili so povabljeni pooblaščenici mesta Tržaškega kakor tudi vsi kranjski in primorski vdeleženci, da bi vložili slučajno svoje ugovore proti temu podjetju.

C. kr. okrajno glavarstvo je z dopisom št. 8229 dne 10. aprila 1884 naprosilo deželni odbor, naj se z ozirom na to, da se bodo razpravljala vprašanja, ki imajo več kot le okrajni (lokalni) pomen, vdeleži te obravnave, vsled tega je pri obravnavah dne 5. in 6. junija 1884 interveniral deželni odbornik Detela kot zastopnik deželnega odbora kranjskega, da je pojasnil to zadevo z javnega stališča.

Zastopniki vdeleženih občin, ki so zoper dovolitev dotične koncesije večinoma jako obširne pisane ugovore vložili, kateri so se pridejali zapisniku o obravnavi, izjavili so se enoglasno proti napeljevanju vode iz Bistriškega potoka, kojega želi mesto Trst, kajti vasi daleč okoli tega potoka so za domačo rabo in za živinska napajališča vezane edino

LISTEK.

Kitaj in njegove naprave.

(Dalje.)

Učenjaki.

Vsak Kitajec, ki pripada k jednemu gori omejenih razredov ima pravico udeležiti se javnega natečaja za učene stopinje. To pravo je najdragocenejše pravo človeka. Nikjer na svetu ni bolj demokratnega načela, in jaz se čudim, da se ga neso še oprijeli na zapadu, kjer „neumerljiva načela“ še dozdej neso storila dobre vlade in idealnega družbinskega reda. V Kitaji je z učeno stopinjo združeno mnogo prav in predprav. Kar strmel sem, ko sem videl, kako malo pravic daje učenost na zapadu. V največ slučajih je vsa stvar omejena na podeljenje diplome, ki spričuje o vašem znanji. Tu se višjo učeno stopinjo samo ta prizadeva pridobiti, kdor se hoče posvetiti znanosti. Stopinja doktorja ne daje nikakih posebnih, točno določenih prav in

ne zavaruje karjere. Lahko si doktor, pa v uradu zavzemlješ kako jako neznatno mesto, kakor kak nevednež.

Z jedno besedo, po desetletnem bivanju na zapadu in skrbnem izučnji tukajšnjih razmer ne morem pokazati na nobeno načelo zapadno-evropskih naprav, katero bi mogel po pravici imenovati demokratsko in liberalno.

V Kitaji ni obligatnega državnega izobraževanja. Praviteljstvo pazi samo pri izpitih.

Izgojo otrok vodijo stariši sami. Premožnejše rodbine imajo doma učitelje; revnejše pa pošiljajo deco v šolo. V vsakej kitajski vasi je gotovo tudi šola. Obiskuje jo mnogo otrok, zato pa je plača za pouk neznatna.

Jaz mislim, da bi moje evropske čitatelje zanimalo, seznaniti se s tem, kako so urejeni naši izpiti. S svojim pripovedovanjem ne obetam odkriti Amerike, a hočem samo dokazati, da naše naprave neso tako barbarske in da nekatere zaslužijo celó globoko spoštovanje. Rad bi o tem prepričal svoje bralce.

Ko misli mladenič, da je dovolj pripravljen, gre v podprefekturo, kjer je prvi izpit. Pri tem izpitu izprašuje se iz šestih predmetov. Ko uspešno mladenič prestane ta izpit, dobi pravico nadaljevati izpite. Daljni izpiti se vrše v navzočnosti prefekta v glavnem mestu prefekture. Pri teh izpitih se izprašuje ravno tako iz določenega števila predmetov, kakor pri prejšnjem; ko vse dovrši, predstavi se kandidat carskemu eksaminatorju, posebno naznačenemu za vsako provincijo.

Ko dostane kandidat izpit pri carskem eksaminatorju, dobi še le prvo učeno stopinjo, stopinjo bakalavra.

Izpit iz vsacega predmeta traja cel dan. Vseh predmetov je 15. Odgovori se zahtevajo pismeno, in zato vsacega kandidata zapro v posebno sobo ter mu dajo čopič, tuša in papirja. Knjige se mu odvzamejo. Kandidat mora spisati dela iz literature, pesništva, zgodovine in modroslovja. Taki izpiti vrše se slednje leto pri prefekturi. Izpiti za sledečo učeno stopinjo dovoljujejo se čez tri leta. Vrše se v glavnem mestu provincije. Pri njih se iz vsacega pred-

le na vodo Bistrice. — Že zdaj ostane tukaj ob času trajne suše jako občutljivo pomanjkanje vode; ako bi se pa po 12.000 kub. metrov vode na dan zajelo in napeljalo v Trst, bi se pri večji suši Bistriški potok posušil in bi se s tem prebivalcem bližnjih vasij odvzel poglavitni pogoj njihove gospodarske eksistence. — Dalje se je dokazalo, da v tem slučaju ne gre samo za pravice mlinarjev in žagarjev in za njihovo odškodnino, temveč da je od tega, da mlini in zlasti žage za deske neprenehoma gredo, odvisen zaslužek premnogih že takó jako revnih prebivalcev. Zdaj si sto in sto voznikov pridobi, akoravno ne velik pa vendar vedni zaslužek s tem, da prevažajo hlode iz gozdov graštine Šneperk in iz drugih gozdov na Bistriške žage in od tod drugam. Ta zaslužek pa bi se jim odtegnil, ker bi se vsled napeljave vode v Trst število žag na Bistriškem potoku pomanjšalo in bi včasih morale tudi popolnoma z delom prenehati.

Opomniti je treba, da so se tudi občinski zastopniki vasi Bistrice, katerim so se za odkup njihovih vodnih pravic jako visoke denarne svote obljubile, iz javnih ozirov izrekli proti dovolitvi omenjene koncesije.

Ker se je zastopnik deželnega odbora iz vtemeljenih izjav občinskih zastopstev prepričal, da bi vsled napeljave toliko vode iz Bistriškega potoka v Trst včasih nastalo pomanjkanje vode v vdeleženih vaséh, ter da bi vsled tega gospodarska eksistenca dotičnih prebivalcev gledé kmetijstva in živinoreje jako trpela, ali pa še celo nemogoča bila, — ker se je torej prepričal, da v tem slučaju gre za deželno-kulturno zadevo, — dal je izjavo na zapisnik, da to vprašanje napeljave vode, katero zadene naredbo gledé deželne kulture, spada po § 18 deželnega reda za vojvodino kranjsko v delokrog deželnega zbora, čegar pritrditve je s tega stališča treba k nameravani napeljavi vode iz Bistriškega potoka; zaradi tega mora zastopnik deželnega odbora zastran porabe, napeljevanja in odvracanja voda protestirati zoper enostransko razsodbo te zadeve po politični gosposki na podlagi postave dne 15. maja l. 1872, dež. zak. št. 16, ter mora zahtevati, da se to stvar zadevajoči spisi predložé deželnemu odboru v daljno obravnavo.

Zastopniki mesta Tržaškega so na to odgovorili, da si pridržé pravico, svoje dotične ugovore pismeno vložiti.

Odslej deželnemu odboru od c. kr. okrajnega glavarstva v Postojini v tej zadevi ni došlo nobeno poročilo več. (Št. 2833 l. 1884) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. septembra.

Koroški deželni predsednik je sklical komisijo za regulovanje Drave k prvi seji 15. t. m. Ta komisija sestoji iz zastopnikov ministerstev notranjih zadev in poljedelstva, deželne vlade, deželnega odbora in drugih izvedencev.

Predarelski deželni zbor zopet ni dovolil stroškov za okrajne učiteljske konference, ravno tako je zavrgel neko predlogo, da bi se spremenil zakon o pravnih razmerah učiteljev ter j'm povišale petletnice.

Vnanje države.

Shod **treh cesarjev** bode 15. t. m. na ruskih tleh. Avstrijski cesar odide po jutrešnjem

meta izprašuje tri dni. Kandidatov je jako veliko, včasih več nego deset tisoč na 200 praznih mest.

Izpit za doktorstvo vrši se Peking, ravno v tem redu kakor izpit na drugo učeno stopinjo. Kateri so dobili doktorstvo, morajo narediti še jeden izpit v navzočnosti carja. Po tem poslednjem razdele vse na štiri kategorije.

V prvo kategorijo uvrste se samo štirje, in dobe naslov akademikov; drugo kategorijo sestavljajo kandidati na akademična mesta, kateri morajo znova narediti izpit. Tretja kategorija prišteva se k ministerstvom. Iz četrte kategorije jemlje se podprefekti.

Število doktorjev v vsakem zasedanji znaša od dveh do treh sto.

Akademiki sestavljajo carski kolegij, iz katerega se jemljejo ministri.

Ko je mladi človek dobil kako učeno stopinjo, začne se v njegovej rodbini posebna svečanost. Take svečanosti so veličastne, kakor svatbe. Najprej se snidejo vsi v rodbinskem shodišči in dele s svojimi predniki srečo, ki jih je doletela. Potem dajo razkošen obed vsem članom rodbine in vsem prijateljem.

z Dunaja k shodu in se vrne zopet 17. t. m., v kateri dan so odpelje k odpretu arliške železnice. Tudi cesar Viljem se bode udeležil shoda, ako mu bode le zdravje dopuščalo, če ne, ga bode nadomestoval cesarjevič-naslednik. Misli se, da se bodo vladarji posvetovali o skupnih naredbah proti anarhistom.

Dopolnilne volitve v **bolgarsko** narodno sebranje so končane. Večina izmed novo voljenih poslancev, pripada k Karavelova stranki, drugi so pa konservativci, samo jeden je privrženec Cankova. Razmerja glasov v zbornice te volitve neso dosti spremenile.

Kolera jako hudo razsaja po Francoskem, Laškem in Španjskem. Posebno huda je na Laškem, tako jih je tam 9. t. m. zbolelo 882, umrlo pa 446 ljudi za kolero. V Napolji samem zbolelo jih je 750, 358 pa umrlo; 10. t. m. jih je v Napolji 947 zbolelo in 357 umrlo za to boleznijo.

Francoski ministerski predsednik je povabil vse ministre k ministerskemu совету, ki bode v soboto. Misli se, da bode temu совету predsedoval Grevy sam, in da se bode posvetovalo o važnih stvareh, o položaji v Kitaji in pred vsem, kdaj naj se skličeiti sbornici.

Belgijski senat je s 40 proti 25 glasom vsprejel novi šolski zakon. Jeden senator ni glasoval. Skoraj gotovo je, da bode ta zakon tudi sankcijoniran, vse liberalne protidemonstracije so bile zaman.

Na Irskem se zopet hudo agituje proti **Angliji**. V Dublinu je bila v soboto zbrana narodna liga, katere namen je pri raznih volitvah delovati za Irce. Predsedoval je temu zboru O' Connor. Govori so bili jako ostri. Healy je izražal nado, da ne bode več dolgo, ko bode irski parlament zboroval v Dublinu. Ircem se je posrečilo agitacijo prenesti tudi na Škotsko. Tako je tam v Dingwallu bil shod, ki je zahteval, da se spremené zemljiški zakoni. To bode Angležem napravljalo nove težkoče. V Dublinu in Londonu so izvedeli, da ameriški Irci hudo podpihujejo sovražstvo proti Angliji in na Irsko redno pošiljajo dinamit in bombe. To delo opravljajo posebni agentje. Morda ne bo dolgo, ko bomo slišali o novih dinamitnih atentatih na Angleškem ali pa na Irskem. — Lord Dufferin imenovan je indijskim podkraljem. 16. sept. odpotuje iz Londona ter se odpelje naravnost v Calcutto.

Egiptovski podkralj je v sredo vsprejel Karola of Northbrooka v avdijenci. Ta mu je izročil pismo, v katerem naznanja angleški minister vnanjih zadev Granville, da je Northbrook imenovan angleškim vrhovnim komisarjem ob jednem pa prosi egiptovsko vlado, da bi ga podpirala pri reševanju vseh težjih finančnih vprašanj. Podkralj bil je jako prijazen z angleškim komisarjem in mu je obečal svojo pomoč.

Dopisi.

Iz Ljubljane 11. septembra. [Izv. dop.]

Čestitati moram danes uradnej naše Lajbaberici na novi pridobitvi, kajti posrečilo se jej je, pridobiti znanega Konšekovega sina, zloglasnega dopisnika židovskih listov v kolo svojih sotrudnikov. Čestitati jej moramo tembolj, ker se je zvesto ravnala po svetopisemskem načelu, da se z dobroto nabira žareče oglje zoperniku na glavo. No sedaj menda ne bomo več čitali o prepovedanih slavnostih cesarju Josipu na čast, katere je, kakor se je brzojavilo, zabranila deželna naša vlada, ne bode več saisirati po Konšekovem sinu na Dunajske liste odposlanih brzojavk in tudi o izmišljenih izgredih Sokola pred kazinskim vrtom ne bode več poročil v židovskih listih.

Lajbaberici odslej ne bode več treba z razprtimi črkami tiskati člankov, v katerih bi se polemizovalo z dopisnikom v „N. Fr. Presse“ ter podarjalo, da se bode strogo kaznoval vsak ponočnjak, bodi si krojač, čevljar ali pa dopisnik Dunajskih

Slavnosti se nadaljujejo po več dnij. S srečnim ravnanjem kakor s triumfatorjem. Ko gre svojim sorodnikom in znancem objaviti svoj uspeh, spremljajo ga godci, po strani gredo prijatelji, nesoč znake iz rudeče svilnate snovi. Povsod ga pozdravljajo kakor kralja, ki je zmagal v vojni. Na zidove hiš se nabijejo plakati, razglasujoči njegove učene uspehe. Taki plakati razpošiljajo se tudi vsem znancem.

Svečanost, kadar kdo dobi doktorstvo, je še veličastnejša. Udeleži se je vse mesto, v katerem se je rodil doktorant.

Za očeta in mater je ta najsrečnejši dan v življenji. Ona dobita čin, kakeršni godi učenej sinovej stopinji. Naši predniki so dobro poznali človeško srce, zato so njih naredbe tako modre. One zaslužujejo občudovanje in hvaležnost vseh prijateljev človeštva! Čim bolj se spoznavam z novejšo civilizacijo, tem bolj se večša moja ljubezen k našim stari napravam, kajti le te samo ohranjujejo enakost in bratstvo.

(Dalje prih.)

listov. In to je veljalo takrat vse Konšekovemu sinu, ker je razgrajal pred gostilno „Pri južnem kolodvoru“. Et meminissee juvat! Da, časi se preminjajo! kajti danes je ta zloglasni sovražnik naroda slovenskega, nekdanji urednik Ljubljanskega „Tagblatta“ in „Wochenblatta“, Graške „Tagesposte“ podajalec, katerega so nekdaj slovenski di-jaki v Klosterneuburgu ne baš rahlo posadili na zrak, sodelavec uradne Lajbaberice.

Pa še več drugih koristij bode imela ta nova pridobitev. Ko bi se zopet kdo sprl z državnim poslancem drom. Jaques-om, potem ne bode treba Konšekovemu sinu romati z raznim, proti vladi nabraanim gradivom na Dunaj, da ondu lepemu židu dru. Jaques-u izroči potrebno orožje.

In naposled bode Konšekovega sina ustop k Lajbaberici imel tudi to preprijetno posledico za prezidijalnega gospoda tajnika, da se bode Konšekov sin v novem svojem stanu privadil vender toliko dobremu „tonu“, da ga pri eventuelnej obravnavi proti „Sokolu“ ne bode treba več kategorično vprašati: „Warum lachen Sie?“ Iz vseh navedenih razlogov in še iz nekaterih drugih, katere pa za sedaj še za se obdržim, prav iz srca čestitam. Prosit!

S Krasa 8. septembra. [Izv. dop.] V nedeljo 7. sept. prišel je g. dr. Tonkli v Sežano, da bi položil račun o svojem delovanji kot državni poslanec. Navzočni so bili tudi gg. deželni poslanci: Juvančič, Kocijančič, Kovačič, N. Tonkli in Mohorčič. Predsednikom zbora bil je izvoljen g. Šuc, vlado je zastopal okrajni komisar g. Cumar. Govoril je prvi gosp. Tonkli o svojem delovanji v državnem zboru in delegacijah. Vprašan, zakaj on in drugi deželni poslanci vlade neso interpelovali, ko je ta program veselice omejila, katero je hotelo prirediti Goriško podporno društvo o priliki blagoslovljenja zastave, odgovoril je, da poslanci interpelovati neso mogli, ker vlada ni izrečno prepovedala veselice s prvotnim programom; zlasti pa je on v tej stvari nedolžen, ker do zadnjega časa je bilo njemu neznano pogajanje odbora dotičnega društva z vlado. Brž ko ne, so veselico preložili nekateri gospodje iz osebnega strahu. Jednemu navzočnih gospodov izjava g. državnega poslanca ni bila povsem jasna, zato je mislil po končanem govoru prositi razjasnenja. Ker so pa drugi poslušalci govor vsestranski odobraval, mislil je dotični, da je zastoj govoriti in ostavil je sobo. Ker nihče ni več želel govoriti, zaključil je predsednik zborovanje.

Vabilo k zborovanju je poslal g. državni poslanec v „Sočo“ in „Edinost“. To vest prinesli so tudi drugi listi. Nihče se tedaj ne more izgovarjati, da mu je bilo neznano, da namerava g. Tonkli, kateremu so pred letom dni Kraševci izročili zaupnico, priti v Sežano. Vsakdo je tudi lahko vedel, da bo pri zborovanji navzoč g. deželni poslanec Mohorčič, katerega so pred letom Kraševci jednoglasno volili v deželni zbor. Vsak tudi ve, da so državni in deželni poslanci v prvi vrsti poklicani skrbeti za duševni in gmotni napredek naroda in da so ravno oni v to voljeni, da se potezajo za opravičene narodove zahteve. Če pa hočejo to svojo dolžnost spolniti, morajo vender iz ust svojih volilcev slišati, kake so njih težnje in zahteve. In če volilci s svojimi poslanci v vsem neso zadovoljni ali o njih delovanji dvomijo, tedaj je volilcev dolžnost se s poslanci dogovoriti, zlasti če jim ti sami ponudijo priliko. — Clara pacta, boni amici. Če pa danes jednemu zaupanje izrečete, jutri mu pa mržnjo pokazati hočete s svojo nenavzočnostjo (pri zboru so bili 3 ali 4 župani in jeden duhoven, vsi drugi iz Sežane ali pa nje bližnje okolice) ne delate, kakor delajo možje; dosegli boste le, da bodo koristolovci vaše kandidati in vaši poslanci, možje pa, ki imajo srce in ki delajo za ljudstvo, se vam bodo odtegovali in odtegnili. In ravno, kar se dr. Tonklija tiče, mora vsak objektivno sodeč izreči, da je on jeden najbolj delavnih slovenskih poslancev v državnem zboru, — dokaz, da je bil voljen v toliko odsekov. In da je narodova čast njegova čast, izrekel je javno v izjavi radi že večkrat omenjene veselice in pokazal s tem, da se je potegoval pri vsaki priliki za pravice našega jezika v uradih in šoli.

Kar se pa tiče veselice podpornega društva, bi bilo prav, da bi bila stvar vender jedenkrat že končana. Duhovi so še zmirom vznemirjeni in vsako uspešno delovanje poslancev mora ponehati, če nemajo zaupanja svojih volilcev. Prav bi bilo, da bi se izjavili vsi deželni poslanci in odbor podpornega društva in ne pustili ribariti drugim v kalni vodi. Nekateri menda žele kalne vode do prihodnjih vo-

litev v državni zbor. Pričakujemo pač, da se bo voda do istega časa popolnoma očistila, tako, da bodo dotični ribiči videli sebe v zrcalu čiste vode in spoznali, da niso sposobni za take službe, da je bil zaman ves njih napor in trud in njih nemoško dejanje.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za zgradbo šole v Dobličah 200 gld., za popravo farne cerkve v Villi-Rovigno in za mašno obleko pa 100 gld.

— (Imenovanje.) G. Fran Ambrožič, c. kr. okrajni tajnik v Logatci, imenovan je vladnim oficijalom za Kranjsko.

— (O notranjski volitvi) nam piše volilec: Pristaši vladne stranke so morali imeti slabo vest, ker so po končani volitvi vedno lazili za neodvisnimi narodnjaki ter jim na vso sapo mir in spravo ponujali ter jih zaklinjali naj pozabijo, kaj je bilo, tudi tistih nesrečnih 600 gold., ki so bili jedini povod našemu razporu. Posebno mnogo se je trudil Logaški apostelj miru in sprave, gospod beležnik. Pa je imel nesrečen dan, dasi v izbiranji orožja ni bil vesten. Rekel je, da je sam Rieger nasvetoval našim poslancem, da naj se vdač zastran nemškega jezika v ljudskih šolah, to je rekel, če tudi je dobro vedel, da Riegerjev svet se je glasil vse drugače. To ni lepo od moža, ki etiko in moralo vedno v ustih nosi. O Nace, pojdi v kloster — ker si rekel, da pojdeš.

— (V „narodnem klubu“ deželni poslancev štajerskih) se vršijo pogovori o izstopu iz deželnega zbora v slučaju, če se v deželni odbor noben Slovenec ne voli.

— (O položaji v deželnem zboru štajerskem) piše Slov. Gospodar: „Prevažna bo volitev deželnega odbora. Slovenskih 8 poslancev lahko z 11 konservativci saj 1 odbornika izvoli, ker v kmetijski skupini imajo liberalci samo 4 glase. Da se pa postopa v sporazumu konservativci, tirja za Slovence velevažna prošnja Mariborskih „mestnih bauernvereinarjev“, katero uloži Schmiderer, namreč naj se volilni red tako prenaredi, da bode Mahrenberški okraj (31 nemškutarskih in 4 narodni glasi) volil v Mariboru, št. Lenartski (6 nemškutarskih in 46 narodnih) pa v Ptuj. Tako upajo nemškutarji v Mariboru še zmagati in Slovence 2 poslance izpiti. To pa zamorejo slovenski poslanci zabraniti le s pomočjo nemških konservativcev. Kajti 2 tretjini glasov imajo liberalci sami. Vendar sklepni so v tej reči le, ako so 3/4 t. j. 48 poslancev navzočnih. Treba tedaj, da 15 poslancev zbornico zapusti, kedar pride bauernvereinska prošnja na dnevni red. Toda Slovencev je le 8. Navedene številke pa ozir na zadnje volitve so tolike važnosti, da zaslužijo premišljene biti. Ko bi zadnjič Mahrenberški okraj volil v Mariboru propali bi Slovenci s 101 glasom proti 123. In če se takšna prememba sklene, ne odpravimo nje v Gradci nikdar več. Omenim še, da sv. Lenartski okraj k Ptujskemu potegniti bila bi nova krivica Slovencev. Kajti ta volilni okraj je največji z 1 poslancem, 55.437 ljudij voli 1 poslance, a v Liezenu v gornjem Štajerskem že na 15.326 duš 1 poslanec pride.“

— (Radikalna konfiskacija.) V Mariboru zaplenili so vso predzadnjo številko „Slovenskega Gospodarja“, tudi sestavke: „Kako upljava mehi grozdnih jagod na vino.“ — Premiranje konj. — Hmelj. — Cesarjevič Rudolfovo sadjarsko društvo i. t. d. in vso „Cerkveno prilogo.“ Še pred kratkim smo mislili, da se vsaj o repi in korenji sme pisati, a v Mariboru sta menda že tudi repa in korenje začela kaliti javni mir in red. „Kaj doživel sem na sveti! i. t. d.“

— (Društvo v pomoč učiteljem, njihovi in sirotam na Kranjskem) zborovalo je včeraj ob 9. uri v telovadnici mestne šole na Cuzzovi cesti, o navzočnosti 30 članov. Predsednik društva gosp. prošt dr. Jarc naglašal je v svojem govoru, da je stanje društva tudi preteklo leto bilo ugodno in da se je denarno stanje zdatno zboljšalo, kajti nakupilo se je osem državnih obli-gacij po 100 gl. v normalni vrednosti 913 gl. Društveno premoženje iznaša 31. dnem t. m. 44.042 gl. 55 kr. Neutrudljivo in požrtvovalno delujoči tajnik in blagajnik g. Matej Močnik poročal je o denarnem stanju. Dohodkov je bilo pretečeno leto 2477 gl. 94 kr., stroškov pa 2227 gl. 3 kr. Meji stroški je tudi svota za nakup obli-gacij, to je 658 gl. 76 kr. in cesarjevo darilo v znesku 100 gld., ki se je raz-

delilo med dva učitelja in dve učiteljici. Udovam in sirotam se je izplačalo 1464 gld. 77 kr. Nekaterim udom se dovolijo podpore in posojila, tako tudi nekaterim učiteljskim udovam. Po nasvetu šolskega vodje g. Praprotnika izreče zbor gorko zahvalo za uspešno poslovanje g. predsedniku dru. Jarcu in tajniku in blagajniku g. Močniku, katera sta bila per acclamationem zopet izvoljena. V odbor so bili izvoljeni gg.: Janez Borštnik, Jernej Čenčič, France Govekar, Andrej Praprotnik, France Praprotnik, Simon Punčah in Ivan Tomšič. Za pregledovalce društvenih računov gg. And. Žumer, Leopold Belar in Srečko Stegnar.

— (Potna predavanja) imel bode potovalni učitelj Gustav Pirc dne 14. t. m. popoldne v Leskovci o trtni uši, in dne 21. t. m. popoldne na Razdrtem o živinoreji.

— (Pri shodu „lesenjakov“) v Mariboru poročal je g. Walland, da bode južna železnica o novem letu odpravila refakcije ter uvela novo vozino, menda gld. 1.30—1.40 od vagona in milje. Ustanovila se je zadruga avstro-ogerskih lesnih tržcev. Načelnik je g. Walland, namestnik Bernardi. Odborniki: Sternfeld, Wippel, Chiappani, Hribernik, Negri, Hoffmann, Kramer, Pfrimer, Toresani, Deutsch, Löwentrit, Hren, Spitzer, Roth Pepein, Jaklin, Manal, Breznik.

— (Poskušeno sleparstvo.) K starinarici g. Trost hodil je že dlje časa človek, po imenu jej neznan, ki jej je ponujal dobro panarejene bankovce po nizki ceni. A premetena starinarica ni šla na lmanice, temveč je redarstvu vse to objavila in s slednjim se dogovorila, da na videz vsprejme ponujano kupčijo. Ko je slepar zopet prišel, pogodita se za bankovce: Sto ponarejenih za 20 pravih. Pri Auer-ji na vrtu bil je pretekli teden okolu poludneva sestanek. Tudi mestni redarji, civilno opravljeni, bili so na mestu. Ko je bilo vse dogovorjeno, pelje slepar g. T. v „Hôtel Evropa“, prav pod streho, češ da ondu stanuje gospod, ki ima izvrstno ponarejene bankovce. Trkata in trkata, a nihče se ne oglasi. „Gospod morda spi“ dejal je slepar in mej tem kazal g. T. neko podobo Matere božje (a samo glavo), kot izvrstno ponarejen petdesetak, misleč, da je njegova doždevna žrtev res tako priprosta, da mu vse veruje. Čakata še nekaj časa, da bi se prikazal gospod z bankovci, a tega ni bilo, mesto njega pa so se prikazali mestni redarji, ter prijeli sleparja, ki se piše Janez Kmetič in je krojač iz Čerklijan. Zdaj ima brezplačno stanovanje na Žabjaku in moral se bode zagovarjati zaradi hudodelstva goljufije.

— (Razpisana) je služba drugega učitelja na čveterorazrednici v Metliki. Plača 500 gld. Prošnje do 30. t. m. na c. kr. okrajni šolski svet v Črnomlju.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. septembra. Dr. Josip Erwein imenovan deželnim glavarjem Koroške, rudniški svetnik Karl vitez Hillinger njega namestnikom.

Napolj 10. septembra. Za gotovo se govori, da je kralj za bolnike, za kolero obolele, podaril 300.000 frankov. Od predvčeraj do včeraj jih 200 manj zbolelo, nego prejšnje dni. Kralj obiskal je včeraj v najhujšem dežji za kolero obolele vojake in še jedenkrat predmestje Meriato, kjer kolera najbolj razsaja. Quarantine proti Francoskej se je opustila.

Razne vesti.

* (Izredno dobra letina na Francoskem.) Iz došlih in v listu „Corr. Havas“ priobčenih natančnih poročil razvidimo, da je letošnja letina na Francoskem izredno dobra, kar se tiče žitnih pridelkov še celo močno ugodna in povoljna. Skoraj povsod so še več žita našli in namlatili, nego so upali. Samo rž je nekoliko zaostala. Kuruze in krompirja je tudi obilo. Ravno tako obetajo vinogradi jako mnogo in izvrstnega vina. Vsled tega se je že zdaj cena lanskemu vinu za več kot 30 % znižala. Tudi mrve, detelje in sploh živinske krme ne bo manjkalo.

* (Evropske čebele v Avstraliji.) Avstralski naselniki so pri čebelah, ki so jih dobili iz Evrope, neke čudovite posebnosti zapazili, katere za tamošnje kmetovalce in čebelarje neso prav vse, tem bolj pa zanimljive za naravoslovce. Naša pridna evropska čebela nabira v Avstraliji prvo in drugo leto prav pridno med in panji se kar šibé samega okusnega medu. Čebelice rasto in se prav hitro množé, rojijo po cvetličnih krajih in skrbé prav pridno za delo in red v panjih. Po preteku

tega časa (dveh let) nehalo popolnoma strd nabirati. Zakaj? še naravoslovci dandanes ne vedó.

* (Računska zanimivost.) Ako si izpišemo iz primka sedanjega papeža Leva XIII.: LVMen In CoeLo rimske številke kazoče črke M, C, L, L, V, I in te številke skupaj zapišemo, dobimo številko 1206, katero lahko v njene faktorje 2×3×3×67 razdelimo. Ako prištejemo faktorju 3×3=9 še prvega 2, dobimo 11; če pa faktor 9 pomnožimo s faktorjem 2, imamo številko 18, tako da nam ostanejo številke 67, 11, 18, katere pomenjajo papeževo starost pri njegovej izvolitvi za papeža. Lev XIII. je bil na dan volitve ravno 67 let, 11 mesecev in 18 dni star.

* (Razmišljenost.) Pesniki, umetelniki in učenjaki so včasih, sosebno v poznejših letih jako zamišljeni. Nemški pesnik Lessing prišedši nekega večera domov potrkal na svoje hišne duri, njegov sluga pa pogleda skozi okno in, ker zaradi teme svojega gospoda ne spozna, zakliče: „Gospoda profesorja ni doma!“ — „Dobro, dobro,“ odgovori Lessing, „nič ne de, bom pa drugokrat zopet prišel.“ Po teh besedah jo krene zamišljeni učenjak zares od doma.

* (300 letnica.) Vsem č. tabakarjem naznanjamo, da bode prihodnje leto 300 let, odkar se je svet seznanil s tabakom. Mr. Louis Jackson, velik prijatelj tabaku v Chicagi namerava torej Valterju Raleighu, ki je 1585 l. z otoka Roanoke v severnej Karolini zanesel tabak mej svet, na tem otoku postaviti krassen spomenik. Osnoval se je v ta namen poseben odbor, da pobira od tabakarjev vesoljnega sveta doneske za zgradbo spomenika, katerega bodo prihodnje leto odkrili.

* (Slaboumnost mehi-kanskih Indijancev.) Mehikanski Indijanci stoje še dandanes na najnižji stopinji izobraženosti in omike. Ti divjaki nemajo o času nikakega pojma; njim je preteklost — včeraj in prihodnost — jutri. Najstarejša zgodovina, katere se še spominjajo, je ona njihovih očetov ali k večjem pradedov in tem pripisujejo tudi vse stare podrtije, gradove in grobove po deželi in jih zato jako čislajo. O slabj duševnej zmožnosti nam priča ta-le mičen dogodek. Mehikanska vas Akucha je dobila novega župnika. Ta zapazi v cerkvi mnogo slabih navad in pridiga torej po maši o nekaterih razvadah, katere so se urinile in utihotapile v cerkev ter zdaj skrunijo hišo božjo. Če neče ljudstvo šibe in jeze božje na-se nakopati, je treba te slabe navade iztrebiti. Kdo more torej župnikovo začudenje popisati, ko se po pridigi vsa občina vzdigne in iz cerkve vre? Prišli so pa divjaki kmalu nazaj, toda oboroženi z dolzimi ostrimi nožmi in preiščejo vse kote božje hiše, da bi utihotapljene in skrite razvade našli in jih — pomorili! —

Poslano.

Podpisani pojasnujem podpis svojega očeta Frana Nachtigall-a, posestnika in obrtnika, v znanej notranjskej „Izjavi“ s tem, da se oče ni podpisal, marveč jaz sem podpisal njegovo ime, ker je občinski sluga rekel: „Saj je vse jedno, pa vi podpišite.“ — Ob jednom naj pa tudi povem v svoje opravičenje, da nesem vedel, kaj sem podpisal; sluga je rekel: „Naj podpiše tisti, ki hoče.“

V Loži, dne 7. septembra 1884.

Fran Nachtigall,
sin.

Zahvala.

Vsem p. n. častitim gostom: iz Kočevja in okolice, iz Ribnice, Velikih Lašč in Sodražice, iz Dolnjevasi in drugod; gospodičini Petriške in gospodu Danilu iz Ljubljane; gospodom pevcem iz Idrije in Sodražice, osobito gospodu Franu Ivancu, učitelju, za vodstvo petja; gospodu P. de Franceschy-ju ter vsem drugim, kateri so nas pri zadnji veselici 8. septembra t. l. bodi-si s svojim obiskom počastili, bodi-si s trudopolnim sodelovanjem k tolikanj ugodnemu izvršetku veselicega programa pripomogli, kakor tudi g. Ivanu Rusu, posestniku in trgovcu v Ribnici, kateri je svoje prostore odboru brezplačno v porabo prepustil, izreka s tem naj-toplejšo zahvalo, klicaje jim: Cast in slava Vam! Živeli do svidenja!

V Ribnici, v 9. dan septembra 1884

Odbor.

Javne dražbe.

13. septembra: 3. eks. držb. pos. Gregorja Hiti-ja iz Sela, v Velikih Laščah. 2. eks. držb. pos. Marjete Urbanja iz Hrastnika, 1113 gld. 40 kr., na Brdu.

15. septembra: 1. eks. držb. grajščine Julija pl. Valmagnini Raitenburg pri Mokronogu, 19.510 gld., pri dež. sodnji v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Jurija Zupana s Križa, 3565 gld., v Kranji. 1. eks. držb. posestnih pravic Martina Štefaniča iz Rosalnice, 270 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. pravic Jožefa Hönigsmanna iz Gradnika, 200 gl., v Metliki.

Podpisani naznanja v svojem in v imenu svojih sester in vseh sorodnikov prežalostno vest o smrti svoje iskreno ljubljene matere, katera je umrla po dolgem trpljenji, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 76. letu starosti, v Črnomlju.

V Ljubljani, v 11. dan septembra 1884.

Josip Lozar,

(576)

trgovec.

Pričetek šol.

V mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: v I. in II. češki mestni šoli, v mestni dekliški šoli in v nunski dekliški šoli prične se šolsko leto 1884/5.

v 16. dan septembra 1884.

Vpisovanje se bode vršilo v 13., 14. in 15. dan septembra t. l. za I. mestno deško šolo v licejalnem poslopji, za II. mestno deško šolo v šolskem poslopji na Cozjovi cesti, za mestno dekliško šolo v redutnem poslopji in za nunsko dekliško šolo v nunskem samostanu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
v 9. dan septembra 1884.

Št. 15.445.

(575—1)

Razglas.

Mestni magistrat razglasa, da se bode volitev dveh odbornikov in jednega namestnika v močvirski glavni odbor, katere volitev pripada I. skupini, torej posestnikom v katastralnih občinah Trnovo, Karlovska predmestje, Gradišče v Ljubljani in Štepanja vas v okolici Ljubljanske, vršila v nedeljo dne 21. septembra 1884 dopoldne od 11. do 12. ure v mestnej dvorani.

K tej volitvi vabijo se posestniki iz zgoraj omenjenih katastralnih občin s pristavkom, da bode voliti osebo z glasovnimi listki, ki se bodo volilec izročili pred začetkom volitve.

Mestni magistrat v Ljubljani,
v 9. dan septembra 1884.

Župan: Grasselli.

Dijaka

vsprejmeta se na stanovanje in hrano blizu gimnazija pri obitelji brez otrok. Pri kateri, pové iz prijaznosti upravištvo tega lista.

(544—3)

Išče se

mlad komptoirist,

slovenskega in nemškega jezika popolnem zmožen, za neko tukajšnjo trgovino z domačimi pridelki. — Ponudbe do 16. septembra pod: „M. M. 603“ poste restante Ljubljana.

(570—3)

HENRIK NIČMAN

na Starem trgu h. št. 5,
priporoča svojo zalogo

(571—2)

c. kr. ljudskih šolskih knjig,
ter raznega
pisalnega orodja, papirja itd.

J. KRAJEC,

knjigotržec v Novem mestu,

priporoča svojo zalogo

(572—2)

šolskih knjig
za gimnazije in ljudske šole.

(Zapisnik knjig za gimnazije dobiva se brezplačno.)

Tudi priporoča svojo zalogo vsakovrstnega

papirja in pisalnega orodja.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah iz z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, 4200 ton, 6. oktobra.
„East Anglia“, 3200 „ okoli 25. „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(552—8)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglajen, generalnega agenta v Trstu.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dne 12. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld. 80	kr.
Srebrna renta	81	75
Zlata renta	105	05
5% marcna renta	95	85
Akcije narodne banke	849	—
Kreditne akcije	298	50
London	121	65
Srebro	—	—
Napol.	—	69
C. kr. cekini	—	76
Nemške marke	59	65

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124 gld. 25	kr.
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	170	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	—	105	10
Ogrska zlata renta 6%	—	122	35
—	—	92	20
—	—	88	75
5% papirna renta 5%	—	105	—
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	—	115	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	75
Zemlj.-obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	108	30
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	105	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	100 gld.	176
Kreditne srečke	—	10	18
Rudolfove srečke	—	120	105
Akcije anglo-avstr. banke	—	210	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—	—

Vaše blagorodje!

Dolgo časa sem bolehal na kataru v želodeci in hudej mrzlici in sem vključ zdravniške pomoči tako oslabil, da skoraj nesem mogel hoditi. In tu sem se odločil preskrbeti si vključ mojemu nezaupanju proti tako imenovanim hvalisanim univerzalnim zdravilom dr. Rosov zdravilni balzam, katerega rabim po predpisu. Čez osem dni dobil sem zopet okus do jedi, in ko sem porabil 4 velike steklenice, bil sem popolnoma zdrav. Vsi ljudje, ki me poznajo, čudijo se, da tako dobro izgledam, in jaz smatram za svojo dolžnost, izreči najtoplejše zahvalo za Vaše izvrstno zdravilo in je vsem trpečim na takih boleznih najtoplejše priporočam. Jaz tudi nimam nič proti temu, da te vrstice objavno porabite, vendar brez mojega imena. Ker hočem Rosov balzam vedno imeti pri sebi, prosim, pošljite mi ga 16 steklenic proti poštnemu povzetju. Z velespoštovanjem

J. W., c. kr. nadporočnik 8. poljskega topničarskega polka v Sibiriji.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je že več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodeci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, kronem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Plocoli, lekar; V. J. Mayr, lekar; Eras. Birschtz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccarolo, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Oglej: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu: O. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prša vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprite bule in oteklino se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepiti.

V ikatljicah po 25 in 35 kr.

(158—10)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Kupujte s firmo
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Na mnogostransko zahtevanje ostane tu še osem dnij. V torek 16. t. m. neprekljicljivo zadnji predstavi.

V Lattermannovem drevoredu.

Največja menažerija na celem svetu.

Lastnik F. KLEEBERG.

Otvorjeno od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

Prvikrat v Ljubljani: 1 povodnji konj, 1 nosorog, 1 tapir, 2 slona, 15 levov, 5 prekrasnih tigrov, 2 črna pantra, rjavi in črni medvedje, pegasti pantri, leopardi, jaguari, bela lama, 30 redkih opic, 4 kače, krokodili i. t. d. — Vsak dan dve glavni predstavi: ob štirih dopoldne in ob sedmih zvečer s čudovitim slonom „Jombo“, s 2 prekrasnima tigroma, 6 levi, hijenami, medvedi, volkovi, producira se bodeta krotiteljica zverin gospodičina Ema Kleeborg in slavnoznan krotilec zverjadi gospod K. Grail. Vsakrat je mej produciranjem glavno krmenje grabežljivih zverin.

Ustopenina: I. prostor 70 kr., II. prostor 40 kr., III. prostor 20 kr.

(564—4)

Zdravi konji za klanje se kupujejo, da se krmijo z njimi grabežljive zverine.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.